

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 000278 10 Кжж
Бања Лука, 07.10.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против оптужених М. С., С. С. и Р. П., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби републичког тужиоца, изјављеној против пресуде Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 000278 10 Кжж од 29.4.2010. године, након одржане сједнице трећестепеног вијећа, у присуству републичког тужиоца Бранке Милошевић, оптужених С. С. и Р. П., и њиховог браниоца, адвоката Ј. Г. из Д., донио је дана 07.10.2010. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба републичког тужиоца и потврђује пресуда Врховног суда Републике Српске, број 13 0 К 000278 10 Кжж од 29.4.2010. године.

Образложење

Побијаном пресудом Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 000278 10 Кжж од 29.4.2010. године, која је донесена након укидања првостепене пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000278 09 К од 19.6.2009. године, и одржаног претреса пред овим судом, оглашен је кривим М. С., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), те је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двije) године, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 29.11.2006. до 13.4.2007. године. На основу члана 224. став 5. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимања опојне дроге *cannabis sativa L.*, укупне бруто масе 43,645 килограма. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП - Пречишћени текст), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 11.210,00 КМ и паушала од 300,00 КМ.

Насупрот томе, а на основу члана 298. тачка в) ЗКП – Пречишћени текст, оптужени С. С. и Р. П., ослобођени су од оптужбе за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС. Трошкови кривичног поступка, на основу члана 100. став 1. ЗКП – Пречишћени текст, пали су на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, у односу на ослобађајући дио, жалбу је, благовремено, изјавио републички тужилац због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном вијећу Врховног суда Републике Српске, на поновно одлучивање.

У писмено поднесеном одговору на жалбу тужиоца, заједнички бранилац оптужених С. С. и Р. П., адвокат Ј. Г. из Д., предложио је да се жалба одбије, као неоснована, и побијана пресуда потврди. Писмени одговор на жалбу тужиоца са истим приједлогом, дакле, да се жалба тужиоца одбије, као неоснована, доставио је и бранилац оптуженог С. С., адвокат Д. Р. из Д.

У сједници трећестепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, републички тужилац Бранка Милошевић је изложила жалбу, остајући код разлога и приједлога садржаних у истој.

Бранилац оптужених, адвокат Ј. Г. из Д. је остао код одговора на жалбу, који су у цјелости подржали оптужени С. С. и Р. П., а оптужени С. С. је подржао и писмени одговор на жалбу тужиоца, који је поднио и бранилац, адвокат Д. Р. из Д.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 320. ЗКП – Пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Приговорима жалбе се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијане пресуде, да нема доказа да су оптужени С. С. и Р. П. починили кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се оптужницом терете. Наиме, није спорно да су, на основу наредбе судије за претходни поступак Окружног суда у Добоју, број 013-0-Кпп-06-000 035 од 14.12.2006. године и од 07.02.2007. године, од Т. РС и БиХ, прибављени листинзи долазних и одлазних позива са мобилних телефона одузетих од оптужених С. С. и М. С. (назначене марке, претплатничког броја и IMEI), за критични период (мјесец новембар 2006. године), те извршено вјештачење тих телефона. Међутим, како се то правилно закључује у образложењу побијане пресуде, не ради се о надзору и техничком снимању телекомуникација, као врсти посебне истражне радње, из одредбе члана 226. став 2. а), тада важећег ЗКП-а, па налаз и мишљење вјештака Ж. Т., инспектора оперативне технике, МУП-а РС Б. Л., од 25.12.2006. године, о претресу одузетих телефона и садржају СМС порука (доказ тужилаштва бр. 12), је незаконит доказ, јер је прибављен супротно наведеним процесним одредбама и члану 8. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. На таквом доказу, у смислу одредбе члана 10. став 2. ЗКП – Пречишћени текст, суд не може засновати пресуду, па како нема других доказа, јер их оптужба није

понудила, било исказа свједока или других објективних доказа, који потврђују чињеничне тврдње из диспозитива оптужнице, то је претресно вијеће овог суда, правилном примјеном одредбе члана 298. тачка в) ЗКП – Пречишћени текст, оптужене С. С. и Р. П., а услед недостатака доказа, ослободило од оптужбе, за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се оптужени терете.

Из свега наведеног, а на основу члана 324. став 1. ЗКП – Пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић